

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1091/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Törvényszék 7.Bpkf.11/2025/7. számú végzése és a Kúria Bfv.III.2/2024/20. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte a Kazincbarcikai Járásbíróság 16.Bf.227/2022/24. számú ítélete, a Kazincbarcikai Járásbíróság 12.B.76/2024/32. számú végzése, a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 7.Bpkf.11/2025/7. számú végzése és a Kúria Bfv.III.2/2024/20. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az indítványozót a Kazincbarcikai Járásbíróság 2023. március 23. napján kihirdetett 16.Bf.227/2022/24. számú ítélete bűnösnek mondta ki három rendbeli közokirat-hamisítás büntetében, két rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében és folytatólagosan elkövetett hamis vád vétségében, ezért a bíróság az indítványozót mint ismeretlen helyen tartózkodó terheltet, egyben többszörös visszaesőt halmazati büntetéssel két év szabadságvesztésre, valamint mellékbüntetésül két év közügyektől eltiltásra ítélte. Az indítványozó 2024. január 10. napján a jogerős ítélettel szemben perújítási indítványt terjesztett elő a Miskolci Törvényszéken. A távollétében történt eljárás lefolytatását azért sérelmezte, mert az ügy iratait nem a fent említett bejelentett lakcímére, hanem tévesen testvére lakcímére küldték meg, így a bírósági eljárásról nem szerzett tudomást. A Miskolci Törvényszék 2024. március 25-én meghozott 8.Bpi.104/2024/5. számú végzésével elrendelte a perújítást.
- [3] A perújítási eljárás keretében eljáró Kazincbarcikai Járásbíróság 2024. november 21. napján kihirdetett 12.B.76/2024/32. számú végzésével elutasította a perújítást. Az eljárás során az indítványozó azzal védekezett, hogy az eljárás azért történt a távollétében, mert az idézést az általa megadott lakcímre nem kézbesítették, valamint

az iratokat nem neki, hanem a testvérenek továbbították. Az eljáró bíróság megállapítása szerint a nyomozati iratok tartalma alapján megállapítható volt, hogy az indítványozó ténylegesen bejelentett lakcíméről a kézbesített iratok „elköltözött” jelzéssel érkeztek vissza, és mivel ez az egyetlen cím szerepelt a lakcímnnyilvántartásban, az indítványozó pedig nem volt elérhető, ellene elfogatóparancs kibocsátására került sor. A rendelkezésre álló iratok alapján nem volt megállapítható, hogy az indítványozó testvére részére történt volna meg az iratok kézbesítése. Az eljárás során az indítványozó más lakcímet sem jelentett be, ezért történt az indítványozó távollétében az eljárás lefolytatása. A járásbíróság megállapította, hogy az alapügyben eljáró bíróság megalapozott döntést hozott, annak megváltoztatására nem volt sem indok, sem szükség, ezért a perújítást elutasította. A Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. február 6. napján született 7.Bpkf.11/2025/7. számú végzésével helyben hagyta az elsőfokú döntést.

[4] Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati indítványt terjesztett elő. A Kúria 2025. február 25-én meghozott Bfv.III.2/2024/20. számú végzésével hatályában fenntartotta a Kazincbarcikai Járásbíróság ítéletét. A Kúria megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartva folytatta le a távollévő terhelttel szembeni büntetőeljárást. A felülvizsgálat során megjegyezte a bíróság, hogy egyrésről nincs olyan irat, ami azt tanúsítaná, hogy az indítványozó bejelentette volna külföldi vagy bármely más belföldi lakóhelyét, másrészt az indítványozó kihallgatása során a nyomozó hatóság figyelmeztette arra, hogy vele szemben milyen bűncselekmény miatt folyik eljárás, továbbá felhívták a figyelmét arra is, hogy a lakcímét, tartózkodási helyét, értesítési címét, valamint az ezekben történt változást köteles bejelenteni az eljáró hatóságoknak. A Kúria döntésének indokolásában rámutatott, hogy a terhelt az eljárás alól szándékosan vonta ki magát, így fel sem merült az a tény, hogy önhibán kívül nem lehetett jelen, továbbá a kirendelt védő is jelen volt a tárgyaláson.

[5] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben az Abtv. 27. §-a alapján kérte a Kazincbarcikai Járásbíróság 16.Bf.227/2022/24. számú ítélete, a Kazincbarcikai Járásbíróság 12.B.76/2024/32. számú végzése, a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 7.Bpkf.11/2025/7. számú végzése, valamint a Kúria Bfv.III.2/2024/20. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseiben foglalt alapjogok sérelmére hivatkozott.

[6] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a távollétében hozott elsőfokú ítélet ellen nem tudott a törvény által biztosított fellebbezési jogával a másodfokú bírósághoz fordulni. Hivatkozott továbbá arra, hogy mivel az eljárás során keletkezett iratokat nem kapta kézhez, így nem lehetett tudomása sem a büntetőeljárásról, sem arról, hogy

képviselőjében kirendelt védő jár el. Az indítványozó kifogásolta, hogy nem tudott a kirendelt védővel konzultálni, ezért nem tudta a törvényben foglalt védelemhez való jogát gyakorolni. Állítása szerint sérült a jogorvoslathoz való joga akkor, amikor a kirendelt védő a tárgyaláson való szükséges megjelenésen kívül nem tett eleget védői kötelezettségének, és az elsőfokú ítélet ellen nem jelentett be fellebbezést a terhelt javára.

- [7] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörben vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [8] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve.
- [9] Jelen ügyben az alkotmányjogi panasz a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 7.Bpkf.11/2025/7. számú végzése, valamint a Kúria Bfv.III.2/2024/20. számú végzése tekintetében felel meg a befogadás határidővel és jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételeinek, ezért az Alkotmánybíróság a következőkben csak ezen végzések tekintetében vizsgálja a további befogadási feltételeket. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [10] 3.2 Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt formai követelményeknek megfelel. A panasz megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, a támadott bírói döntéseket, rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére, megjelöli az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdései], valamint a hivatkozott Alaptörvényi rendelkezésekkel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntések alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést.

- [11] 3.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [12] Az Alkotmánybíróság elöljáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30], 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tartózkodik az indokolásban megjelenő érvek megalapozottságának vizsgálatától, mert a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárásjogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30], 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [13] Az Alkotmánybíróság az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseinek állított sérelmével kapcsolatban felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára (3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]). Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményen keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja (erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]).
- [14] Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó alapvetően azt kifogásolta, hogy nem vehetett részt a vele szemben lefolytatott büntetőeljárásban. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy annak eldöntése, hogy fennállnak-e a távollévő terhelttel szemben lefolytatható büntetőeljárás feltételei nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdés, amelynek eldöntése az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozik. Jelen ügyben a perújítási eljárást lefolytató bíróságok, valamint a Kúria is

vizsgálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a törvényi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást a távollévő terhelttel szemben.

- [15] Az indítványozó védelemhez való joggal kapcsolatos kifogásai is alapvetően azzal összefüggésben merültek fel, hogy személyesen nem vett részt az eljárásban. A terhelt távollétében lefolytatott eljárásban a védő kötelező részvétele éppen a védelemhez való jog érvényesülését hivatott biztosítani. A védő eljárásának megítélése, az, hogy nem terjesztett elő fellebbezést, nem alkotmányossági kérdés, annak megítélése nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [16] Az indítványozó a jogorvoslathoz való joggal összefüggésben azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bírósági ítélet ellen nem tudott fellebbezni. A távollévő terhelt elleni büntetőeljárás részletes szabályait a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény CI. fejezete tartalmazza. Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az indítványozó azon érve, miszerint nem volt fellebbezési lehetősége, alapvetően nem a támadott bírósági döntésekkel, hanem a jogi szabályozással kapcsolatosan felvetett kifogás, erre irányuló indítványt azonban az indítványozó nem terjesztett elő. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a terhelt távollétében lefolytatott eljárásban, ha a terhelt tartózkodása a jogerős ügydöntő határozat meghozatala után ismertté válik – a jogorvoslati jog biztosítása érdekében –, perújítási indítványt lehet előterjeszteni. A perújítási eljárás keretében a bíróságnak van arra lehetősége, hogy megvizsgálja, hogy a terhelt távollétében történő eljárás lefolytatása megfelelt-e a törvényi feltételeknek, illetve amennyiben indokoltnak látja, új eljárás lefolytatását rendelheti el.
- [17] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseinek állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró